

Sygn. akt I C 2323/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2016 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko T. K.

o zapłatę kwoty 298,10 zł

I. zasądza od pozwanej T. K. rzecz strony powodowej Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 9,03 zł (dziewięć złotych, trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. koszty postępowania wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 2323/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2015 roku strona powodowa Zakład Usług (...) sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od pozwanej T. K. kwoty 298,10 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dat wskazanych w pozwie oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że na podstawie zawartej przez Zakład Usług (...) w S. z pozwaną umowy nr (...) z dnia 17 października 2007r. świadczyła na rzecz pozwanej usługi wywozu odpadów komunalnych. Z dniem 30 lipca 2013 roku strony zawarły umowę tylko na dzierżawę pojemnika i jednocześnie rozwiązały umowę dotyczącą wywozu odpadów komunalnych. Za wykonane przez powoda usługi i dzierżawę pojemnika pozwana nie uregulowała powodowi opłat w łącznej kwocie 298,10 zł. Z dołączonego do pozwu zestawienia należności wynika, że na dochodzoną kwotę składają należności z następujących faktur:

- z dnia 31.12.2012r. na kwotę 30,55 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.01. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,68 zł;

- z dnia 31.01.2013r. na kwotę 31,01 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.02. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,47 zł;

- z dnia 28.02.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.03. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,89 zł;

- z dnia 31.03.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.04. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,51 zł;

- z dnia 30.04.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.05. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,15 zł;

- z dnia 31.05.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.06. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 7,78 zł;

- z dnia 30.06.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.07. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 7,42 zł;

- z dnia 31.07.2014r. na kwotę 9,03 zł, która miała być zapłacona do dnia 14.08. 2014 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 0,71 zł.

W dniu 24 czerwca 2015 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu zapłaty pozwana w ustawowym terminie wniosła sprzeciw, podnosząc zarzut przedawnienia oraz brak uprawnień powoda do wystąpienia z powództwem.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała roszczenie zawarte w pozwie, twierdząc że zarzut przedawnienia jest bezpodstawny, gdyż powód dochodzi kwoty za okres od grudnia 2012 roku do czerwca 2013 roku.

TOKU POSTĘPOWANIA SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 17 października 2007 roku pomiędzy Zakładem Usług (...) w S. zwanym „zleceniobiorcą” a pozwaną T. K. zwana „zleceniodawcą” zawarta została umowa odbioru odpadów komunalnych z nieruchomości położonej w (...) zamieszkałej przez cztery osoby. Opłata za odbiór odpadów i eksploatację pojemnika wynosiła łącznie 26,24 zł.

DOWÓD: umowa z dnia 17.10.2007r. NR (...) k. 5

Pismem z dnia 18 lipca 2008 roku Zakład Usług (...) w S. wezwał pozwaną do uregulowania zaległości za odbiór odpadów w kwocie 182,56 zł pod rygorem rozwiązania umowy z dnia 17 października 2007 roku.

DOWÓD: pismo z dnia 18.07.2008r k. 7

Pismem z dnia 11 sierpnia 2008 roku Zakład Usług (...) w S. rozwiązał z pozwaną umowę NR (...) z dniem 31 sierpnia 2008 roku.

DOWÓD: rozwiązanie umowy z dnia 11.08.2008r. – k. 55.

W dniu 30 lipca 2013 roku pomiędzy stroną powodową Zakładem Usług (...) Sp. z o.o. zwanym „wydzierżawiającym” a pozwaną T. K. zwaną „dzierżawcą” zawarta została umowa na dzierżawę pojemnika na odpady komunalne V - 110. Umowa zawarta została na czas określony od dnia 1 lipca 2013 roku do dnia 30 czerwca 2015 roku. Wysokość czynszu dzierżawnego wynosiła 3.01 zł miesięcznie. Czynsz płatny był kwartalnie z góry.

DOWÓD: umowa z dnia 30.07.2013r. NR (...) k. 4,

zeznania pozwanej k.60,99v.

Strona powodowa wyliczyła, że na dochodzoną kwotę składają należności z następujących faktur:

- z dnia 31.12.2012r. na kwotę 30,55 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.01. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,68 zł;

- z dnia 31.01.2013r. na kwotę 31,01 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.02. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,47 zł;

- z dnia 28.02.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.03. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,89 zł;

- z dnia 31.03.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.04. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,51 zł;

- z dnia 30.04.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.05. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 8,15 zł;

- z dnia 31.05.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.06. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 7,78 zł;

- z dnia 30.06.2013r. na kwotę 33,78 zł, która miała być zapłacona do dnia 15.07. 2013 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 7,42 zł;

- z dnia 31.07.2014r. na kwotę 9,03 zł, która miała być zapłacona do dnia 14.08. 2014 roku, przy czym wysokość odsetek wynosiła 0,71 zł.

DOWÓD: zestawienie należności k. 6.

Pismem z dnia 20 października 2014 roku strona powodowa wezwała pozwaną T. K. do zapłaty należności objętej pozwem.

DOWÓD: wezwanie do zapłaty z dnia 20.10.2014r. k. 7.

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SAŁD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Nie można zgodzić się z zarzutem strony pozwanej, że dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu. Zgodnie z treścią art. 117 i 118 kc roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu i jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Roszczenie strony powodowej związane jest z działalnością gospodarczą strony powodowej w związku z powyższym zastosowanie znajdzie tu 3 letni termin przedawnienia. Wskazać należy, że z zestawienia należności (k. 6) wynika, że najwcześniej wymagalna należność dochodzona pozwem była wymagalna w dniu 15 I 2013 roku, a więc najwcześniej wymagalna należność przedawniłaby się w dniu 16 I 2016 roku. Skoro pozew wniesiono w dniu 24 III 2015 roku roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Strona powodowa wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 298,10 zł wraz z odsetkami tytułem należności za wywóz odpadów komunalnych i dzierżawę pojemnika. Pozwana podniosła, że roszczenie jest bezpodstawne oraz przedawnione wskazując, że nie zalega z płatnościami za dzierżawę pojemnika i nie jest związana ze stroną pozwaną żadną umową dotyczącą wywozu odpadów komunalnych.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że kwota dochodzona pozwem obejmuje dwie odrębne umowy, a mianowicie umowę zawartą w dniu 17.10.2007 roku przez pozwaną z Zakładem Usług (...) w S. dotyczącą odbioru odpadów komunalnych oraz umowę zawartą przez pozwaną w dniu 30.07.2013 roku ze stroną powodową na dzierżawę pojemnika na odpady komunalne. Jak wynika z zestawienia należności na żadaną pozwem kwotę składają się dwa

rodzaje należności – 230,46 zł z tytułu umowy z 17.10.2007r za wywóz odpadów komunalnych oraz kwota 9,03 zł wynikająca z umowy z 30.07.2013r za dzierżawę odpadów komunalnych.

W związku z powyższym obie umowy wymagają odrębnego omówienia.

Pozwana podnosiła, że ze stroną powodową nie zawierała żadnych umów, jednak jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy (umowa k. 4) strony łączyła umowa o dzierżawę pojemnika na odpady komunalne. Umowa ta została podpisana przez strony w dniu 30 lipca 2013 roku. Zgodnie z treścią art. 693 kc przez umowę dzierżawy wydierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony w umowie lub nie oznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydierżawiającemu umówiony czynsz. Ustalona w umowie wysokość czynszu wynosiła 3,01 zł miesięcznie, przy czym rozliczenia płatności następowały kwartalnie z góry. Tym samym zasadne jest żądanie strony powodowej co do kwoty 9,03 zł, która to kwota miała być zapłacona do 14.08.2014r. Wprawdzie pozwana na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 roku twierdziła, że należności z tytułu dzierżawy pojemnika były uiszczane, to na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów.

W związku z powyższym zasądono na rzecz powoda kwotę 9,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty (punkt I wyroku).

Odmierna jest sytuacja dotycząca drugiej umowy na którą powołuje się strona powodowa. Pozwana podnosiła, że strona powodowa nie wykazała, że nastąpiła cesja wierzytelności kwot wskazanych w pozwie. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala uznać, aby strona powodowa wykazała legitymację czynną w zakresie dochodzonej pozwem kwoty z tytułu należności za odbiór odpadów komunalnych wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z Zakładem Usług (...) w dniu 17 października 2007 roku. Przede wszystkim powód nie był stroną tej umowy, nie wykazał również by wierzytelności wynikające z tej umowy zostały przelane na jego rzecz lub by wstąpił w ten stosunek zobowiązaniowy w miejsce zleceniobiorcy. Okoliczność ta nie wynika z przedłożonego odpisu z KRS. Ponadto przedmiotowa umowa została rozwiązana z dniem 31 sierpnia 2008 roku, co słusznie podnosiła pozwana i co bezsprzecznie wynika z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy (pismo k. 55).

Udowodnienie legitymacji procesowej czynnej oznacza wykazanie, że istnieje konkretna norma prawna, która uzasadnia domaganie się przez powoda określonego zachowania od strony pozwanej. W niniejszej sprawie takim zachowaniem się jest zapłata należności. Tym samym powód nie jest uprawniony do dochodzenia roszczeń wynikających z przedmiotowej umowy i w tym zakresie powództwo jako bezpodstawne należało oddalić, o czym sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. mając na względzie wynik procesu.